

Spis treści

SŁOWO WSTĘPNE	11
WPROWADZENIE. Część I	13
1. Na-wiedzenia	13
2. Węzły i cięcia. Zarys biografii przestrzeni akademickiej w Warszawie	22
2.1. Cesarski i Latający. Dwa uniwersytety w Warszawie . . .	24
2.2. Międzywojnie. Okres hegemonii Uniwersytetu	29
2.3. Okupacja niemiecka. Zejście do podziemi	34
2.4. Uniwersytet i Akademia. Naczynia z czasem połączone . .	35
2.5. ILP i IBL. Dwa światy społeczne	43
2.6. TKN reaktywowany	52
2.7. Po 1980. Rehabilitacje i powroty	54
2.8. Konkluzja: struktura fantazmatycznej opozycji	59
3. Nauka uwikłana w przestrzeni	60
3.1. Flausz, Dołowy i inne aluzje w <i>Madame</i> Antoniego Libery	63
3.2. Taktyki warszawskich literaturoznawców	68
4. Projekt „wspólnej” historii literaturoznawstwa w Warszawie . .	70
WPROWADZENIE. Część II	81
1. Streszczenie rozdziałów książki (wraz z uzasadnieniem) . . .	81
2. Antropografia literaturoznawstwa – próba opisu metody . . .	89

ROZDZIAŁ 1: Heureka i emancypacja. Źródła nowoczesnego nauczania analizy literatury	105
1. „Postawa naukowa” Kazimierza Wóycickiego	105
2. Nauczanie literatury w dobie przemian ekonomiczno-społecznych	107
3. „Nauczyć patrzeć, widzieć, czuć, myśleć”. Źródła pedagogii Wóycickiego	112
4. Nowoczesny rozbiór literacki w kontekście „pedagogii uciśnionych”	121
5. Blaski i cienie liberalnej dydaktyki	134
ROZDZIAŁ 2: Żywa nauka Franciszka Siedleckiego	140
1. Literaturoznawca w obszarach „pomiędzy”	140
2. Badacz jest również człowiekiem	151
3. Juliana Tuwima związki z teorią literatury	163
4. Inteligent się kaja	169
5. Dwuręczność literaturoznawcy	174
6. Czy teoretyk literatury powinien zajmować się krytyką literacką?	179
7. I taki był ten polski prestrukturalizm	184
ROZDZIAŁ 3: „Fraucymer”. Kulturowa historia polskiej wersologii	188
1. Fenomen Pracowni Mayenowej	188
2. Ideologiczne spory o wersologię po wojnie	192
3. Aluzyjność nauki o wierszu w PRL	196
4. Mayenowa a socjalistyczny projekt modernizacyjny	201
5. Etos przyzwoitości	205
6. Sytuowanie polskiej nauki o wierszu	213
ROZDZIAŁ 4: Ibloszewski	215
1. Mirona Białoszewskiego pisanie dla IBL i wespół z IBL	215
2. Strukturaliści myślący Białoszewskim	218
3. Białoszewski strukturalistą?	229
4. Gadania i ploty. O Białoszewskim i Marii Janion	237
5. Parodie „kalekiej” mowy literaturoznawczej	244

-
6. „Podmiot, za którym nikt-nie-stoi” 248
7. Lepsza i gorsza polonistyka 253

**ROZDZIAŁ 5: „Pokolenie awansu” i początki antropologii
literaturoznawczych w Warszawie 257**

1. Katedra Teorii Literatury wobec Marca 1968: destrukcja
i awans 257
2. Dwa warianty biografii „pokolenia awansu”:
Andrzej Mencwel i Edward Kasperski 264
2.1. Pochodzenie i studia 265
2.2. Debiuty naukowe. Moda na „integrację” 269
2.3. Pisać doktorat w Marcu 1968 276
2.4. Między kulturalizmem a dialogizmem 284
3. Antropologia literaturoznawcza jako projekt osobisty 290

ROZDZIAŁ 6: Ukryci polemiści Janusza Sławińskiego 294

1. Słowo zasłyszane po drugiej stronie Oboźnej 294
2. Anty-Jakubowski 297
3. Dialogi z Bachtinem, ale czym? 300
4. *Teorie badań literackich* Zofii Mitosek wobec zarzutów
o „sflaczenie teorii literatury” 307
5. Instytut Badań Literackich jako „rezerwat” i jako „getto” . . . 310
6. Pomnik Kopernika jako miejsce spotkań (zaplanowanych
i niechcianych) 316

**ROZDZIAŁ 7: Od gadania do badania (i z powrotem).
O pisarstwie Andrzeja Zieniewicza 319**

1. Między ingresją a transgresją 319
2. „Trzeba teraz powiedzieć fachowo i uczenie”. Białoszewski
i nieautentyczność akademickiej mowy 322
3. Andrzej Zieniewicz jako reprezentant Nowej Fali 326
4. Funkcja i znaczenie podkreśleń graficznych w rozprawie
literaturoznawczej 332
5. Zieniewicz, Komendant i płytka granica odmiennej
spółgłoski 337

ROZDZIAŁ 8: Lustra Komendanta	340
1. Przywłaszczony rękopis	340
2. Co znaleziono w mieszkaniu Tadeusza Komendanta?	340
3. Pożytki z równoległej lektury <i>Lustra i kamienia</i> oraz <i>Władz dyskursu</i>	347
4. Jak mogłoby wyglądać przyszłe archiwum	352
 ROZDZIAŁ 9: Sny i nauka. O dwuręcznym pisaniu	
Elizy Kąckiej	357
1. Psychika (literaturoznawczyń) jako kontinuum	357
2. Zasypianie nad Brzozowskim	362
3. Dziennik snów a autobiografia	369
 ROZDZIAŁ 10: Jak (i dlaczego) kłócono się o język badań	
literackich?	373
1. Język – przestrzeń do walki o udział w polu	373
2. Terminologia wersologiczna: elitarna czy utylitarna?	376
3. Neotradycjonalizm czy kicz naukowy?	379
4. Michała Głowińskiego krytyka <i>Ilustrowanego słownika</i> <i>terminów literackich</i>	383
5. Schematyzacja wypowiedzi humanistycznej: szansa czy zagrożenie?	388
 ZAKOŃCZENIE: Zgłębiając rodzinne sekrety	
warszawskich literaturoznawców	394
 Podziękowania	402
 Nota bibliograficzna	404
 Bibliografia	406
 Indeks osób	432